

28 Σεπτεμβρίου 2019

Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού επιστολή: Τι να πούμε για τους πειρασμούς;

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#)

Νέα Σκήτη, 21-1-1987

Στο πολυαγαπημένο μου τέκνο, εύχομαι πατρικά, η χάρις του Χριστού μας μετά του πνευματός σου.

Πήρα το γραμματάκι σου, λιγότερο φυσικά από εφημερίδα, ενώ θα μπορούσε και να είναι τέτοια! Τώρα φεύγει για Θεσσαλονίκη ο παπα Θανάσης με τον Θεωνά για τους γιατρούς και για το βιβλίο και ίσως σας μιλήσουν από εκεί. Για τον Χ... χάρηκα, καλά είναι να δημιουργήσει και αυτός τη δική του φωλιά, γιατί περνά ο καιρός και μετά όλα φαίνονται αγγαρεία.

Για τους πειρασμούς τι να πούμε; άραγε για ποιούς; τους παρόντες ή τους επερχόμενους;

Οι παρόντες είτε πέρασαν είτε ακόμα δρουν, είναι ηπιότεροι από τους επερχόμενους και επομένως πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι μας είναι απαραίτητη μεγαλύτερη ετοιμασία από αυτή που ως τώρα γνωρίζαμε. Και μεις εδώ μπήκαμε σε ένα κύκλωμα πειρασμικό, που δεν μας ήταν έως τώρα γνωστό. Και να, πάλι έξω ο παπάς, και να δούμε πού θα βγει αυτός ο γύρος;

Βρισκόμαστε στην περίοδο που οι Πατέρες πρόβλεψαν ότι θα πειρασθούν οι κατοικούντες την γη. Για την ώρα, υπομονή και νυν και εις το υπόλοιπο μέλλον, αμήν. Οι «θέλοντες ευσεβώς ζειν διωχθήσονται» «και όντως δια πολλών θλίψεων δει ημάς εισελθείν εις την ζωήν». Αυτά είναι τα σημερινά χαρακτηριστικά στον κόσμο της αδικίας που ζούμε, και αυτά ούτε καν η αρχή δεν είναι, των όσων έρχονται σε λίγο καιρό για την κοινωνική δικαιοσύνη! Γι' αυτό μην απορείτε στο μέλλον, γιατί αυτό, γιατί το άλλο; Άλλο να σας απασχολεί, πώς ν' αντιμετωπίζετε με καρτερία και προσευχή, αλλά και υπομονή τα επερχόμενα. Όλα σκοπό έχουν να αγαπήσουμε τον Χριστό μας και να κατανοήσουμε το νόημα του Σταυρού, που ιδιαίτερα στην εποχή μας χρειάζεται περισσότερο. Όλα τα ανθρώπινα, τρέπονται και αλλοιώνονται και μεταποιούνται και δυστυχώς εμείς παραμένουμε οι ίδιοι και πολλές φορές μας φταίνε και τα ρούχα μας!

Εγώ όσο πάω και πιάνομαι, ιδίως τα πόδια μου τελείως αχρηστεύτηκαν... Γενικά, όμως, έχομε πολλές αρρώστιες. Τα τηλέφωνα κόπηκαν και ησυχάσαμε λίγο, αλλά δυστυχώς θα τα ξαναφτιάξουν σύντομα, και θα ξαναρχίσει το πανηγύρι!

Πειρασμοί, αρρώστιες, χωρισμοί, περιπέτειες στη ζωή, κάθε μέρα τ' ακούς και πικραίνεσαι συνεχώς. Πως έγινε ο κόσμος χωρίς Θεό! Μια ζούγκλα, ένα ανθρωποσφαγείο! Ο Θεός να μας λυπηθεί!

...

Με όλη μου την αγάπη και τη στοργή, εύχομαι σ' όλους σας,

ο πατέρας σας, ταπεινός Ιωσήφ.